fra andre Sider ere reiste om den hele Posteringssag, vil han see, hvor store Summer de omfatte, og som kunde komme os tillagt mod denne ene Sum, som vi skulle have tilgode — der er ikke „Følehorn" skabt i det. Jeg skal ikke videre gaae ind paa denne Sag nu; jeg er maaskee allerede gaaet for langt, men Skylden ligger hos det ærede Medlem og ikke hos mig, thi Udvalget har stillet Sagen saaledes, som jeg er overbeviist om, at den i dette Øieblik nyttigst kan stilles for os. — Det ærede Medlem her i Nærheden af mig (Dam) skal ikke frygte for de „store Slag", naar han bringer Noget frem, der har en bestemt positiv Charakteer, hvor ikke Fiskeriskoler, Fiskecongresser og deslige ligge i Baggrunden. Der er her stillet en Sum til Indenrigsministeriets Raadighed uden anden Control end den, at de Private, der i privat Interesse ville have Noget deraf bevilget, skulle bevise deres virkelige, alvorlige Iver og Nidkjærhed for Sagen ved at stille et tilsvarende Beløb som det, der gives fra Regjeringens Side. Dersom der i en eller anden Deel af Landet findes Mænd, som have for 100 Rd. Interesse for Fiskeriets Opkomst, kunne de faae 100 Rd. til fra Regjeringens Side, og derfor kunne de, om de ville, sende Folk til Fiskecongressen i Kjøbenhavn. Nærmere kan man ikke komme; naar man vilde gaae ud og sige til den eller den eller den: her er Penge til derfor at reise til Kjøbenhavn for at see paa Fiskeredskaber, saa er det sikkert, at der vilde blive reist til Kjøbenhavn, men det er usikkert, hvad der vilde komme ud af denne Seen. Fiskeredskaberne ere jo udstillede offentligt, her komme jo Søfarende fra alle Landets Dele, og det kan jo bekjendtgjøres for dem, at de kunde gaae og see disse Redskaber, thi det er dog især de Søfarende, der siden skulle blive til Fiskere. Paa den anden Side kunne Mænd, der have saadan Interesse for Sagen som det ærede Medlem, paa samme Maade som han i deres Hjemstavn og i deres Nærhed holde Forelæsninger; det vilde være meget fortjenstfuldt, dertil behøves ikke Statens Mellemkomst, og jeg er overbeviist om, at ethvert Skridt, der paa denne Maade skeer fra Medborger til Medborger, vil have en ganske anderledes gavnlig Indflydelse, end om Staten kommer imellem med nogle Rigsdaler. Dette er aldeles ikke noget stort Slag fra min Side; det ærede Medlem kan fuldkommen sikkert reise sig derimod og vinde fuldkommen ligesaa god Indpas hos Forsamlingen som jeg, naar han kun har ligesaa god Ret.

Indenrigsministeren: De Oplysninger, som det ærede Medlem fra Thisted nævnte, ere under Bearbeidelse i Ministeriet og ville blive Rigsdagen meddeelte, saasnart de statistiske Oplysninger, som endnu ikke ere indkomne, erholdes. Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at besvare de Bemærkninger, som kom fra den ærede Ordfører, angaaende de begjærede 500 Rd. til en Assistent hos Inspecteuren for det nørrejydske Redningsvæsen. Den ærede Ordførers Udtalelse var saaledes, at jeg deraf troer maaskee at kunne gjøre mig Haab om, at Udvalget og ogsaa Thinget vil kunne gaae ind paa at bevilge det begjærede Beløb, naar Begjæringen stilles paa den Maade, at de 500 Rd. kun bevilges, saalænge den nuværende Embedsmand er i Embedet, eller under en saadan Form, at det tydelig fremgaaer, at Bevillingen kun er en personlig Bevilling til ham. Ifald en saadan Overeenskomst kunde træffes, skal jeg forbeholde mig at stille et dertil sigtende Ændringsforslag til 3die Behandling, idet jeg meget gjerne ønsker, at denne Post maatte blive bevilget, og det kun er Regjeringens Hensigt at ønske den bevilget til den nuværende Embedsmand.

Ordføreren: Jeg maa dog vare Udvalget og mig imod den høitærede Ministers Opfattelse af mine tidligere Yttringer. Jeg har sagt, at dersom der ikke blev oprettet en ny Post, saa vilde Sagen have ligget endeel anderledes for Udvalget, saa kunde der være taget under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til at give den nævnte Mand en saadan Gageforøgelse som den Bevilling, der er ønsket; men jeg har hverken kunnet og ei heller tilsigtet at udtale mig med nogen Bestemthed om, hvorvidt Udvalget vil kunne gaae ind derpaa. — Naar Spørgsmaalet foreligger som en Gageforhøielse, er det jo Udvalgets Pligt — saa forekommer det mig — efter bedste Skjøn at